

Släktcirkeln

Forum för cirkelledare 24 dec
2003

Utgivare: Sveriges Släktforskarförbund
Postadress: Warfvinges väg 16, 104 25 Stockholm
Redaktör: Gunvor Hjärtström

E-post: gunvor@genealogi.se
Tel: 08 - 695 08 90
Fax: 08 - 695 08 24

Da capo Cirkelledar- utbildning i Växjö

Farfar försöker berätta

Klappret av hovar
och bullret av järnskodda vagnshjul,
två famnar björkved att såga
och hugga till vintern, fönstervadden
och elden bak kakelugnsluckorna,
fotogenlampans ljuskrets,
sveciakängornas doft,
katekesens huvudstycken i läxa,
sillen i tunnan,
vägarnas mörker,
kvällarnas tystnad - barn,
vilket främmande land för dig,
mitt land från i förgår!

Alf Henriksson 1972

Innehållet i detta nummer

Åter har en termin gått och vi har lämnat in slutrapporterna från cirklarna till studieförbunden.

Ett helt år, nästan, har också gått sedan cirkelledarutbildningen i Leksand.

Nu är det dags att presentera programmet för nästa upplaga i mitten på mars nästa år. Då samlas vi på Svenska Emigrantinstitutet i Växjö. För att vi ostört ska få lyssna på alla dessa intressanta föreläsare så stänger institutet hela helgen för alla andra och håller öppet forskarsalen och atrium för oss till kl. 22.00 på lördag och forskarsalen på söndag också till 22.00. Det ni!

Släktforskning och kvalitet är rubriken på Guno Haskås artikel med början på sidan 3.

Personligen har jag inte speciellt svårt att både känna igen mig själv och mina cirkeldeltagare i hans punkter under Släktforskningens faser. Det Guno tar upp under Källor och källkritik kan inte upprepas och belysas för många gånger under en kurs och de goda råd han ger under Några råd till kursledare är också mycket läsvärda.

På en av mina nybörjarkurser var det en deltagare som under min sedvanliga rundfrågning om deras förväntningar på kursen länge berättade hur mycket hon forskat och vilka framsteg hon gjort. Som cirkelledare ville jag krypa under bordet men frågade i alla fall varför hon valt att gå en nybörjarkurs.

- Jag tänkte börja med kyrkoböckerna nu, blev svaret.

Och jag blev genast lugn.

På sidan 6 hittar du ett späckat **Program för cirkelledarutbildning**. Den stora, vackra ljusgården på Svenska Emigrantinstitutet kommer att bli vår kurslokal. Kring cafeterian bakom entrén kommer vi att äta våra, dit levererade, måltider.

En guidad visning av Utvandranas Hus får vi efter lördagens sista föreläsning då docenten i historia vid Linköpings Universitet, Kalle Bäck, lärt oss att tänka källkritiskt, inte bara i släktforskningen.

Från klockan 17.00 är **forskarplatserna** lediga för dig som hunnit få en sådan. Du måste boka via det telefonnummer som finns mitt på sidan 7.

Klockan 19.00 dukar vi upp en **kvällsbuffé** bestående av kallskuret från cateringfirman.

Boendet i Växjö kommer att vara lite utspridd. Tyvärr går inte bussen via Everdals vandrarhem, trots att det är öppet, vintertid. Det är 20 minuters promenad till närmaste busshållplats. Du som har tillgång till bil och ledig plats i den ange gärna det på

anmälningsblanketten så kan jag fördela boendet så att vi kan hjälpas åt att alla kan ta sig till Emigrantinstitutet.

Anmälan till kursen gör du på bifogade blankett. Denna utbildning är ett **samarbetsprojekt med studieförbund**. De stora studieförbunden kommer att från riksnivå lägga ut informationen om kursen på sina Intranet. Det är sedan upp till varje lokalt kontor att besluta om de betalar din konferensavgift och resa. Tag kontakt med din organisation.

På anmälnans **Faktureringsadress** uppger du vem som sponsrar dig, betalar din kurs. Vi skickar en faktura till dem.

På sidan 8 kan du läsa en **Skånerapport** från cirkelledarnas, numera återkommande, utbildningsdag som Berit har skickat in.

Isa från StorStockholms Genealogiska Förening beskriver en populär variant på "**Kurs**" för medlemmar som de har haft i tre terminer.

På samma sida kan du läsa om förbundets initiativ att vända sig till skolor med ett **Skolpaket**. Tanken är att vi först ska kartlägga vad och hur släktforskningen bedrivs inom grund- och gymnasieskolan för att sedan kunna utforma ett enhetligt skolpaket som stöd för t ex lärare, elever och cirkelledare.

Detta mail kom från en lärare! Skicka in fler tips!

Jag heter Leif Carmhagen och har sedan cirka 20 år släktforskning som mitt stora fritidsintresse.

Jag är medlem i Vimmerby-Hultsfreds Släktforskarförening och i Släktföreningen Sabelskjöld. I den senare var jag sekreterare åren 1989-2001.

Jag undervisar på Hagagymnasiet i Norrköping. Mina huvudämnen är historia och samhällskunskap, men jag har även, inom gymnasieskolans individuella val, sedan några år tillbaka, kurser i släktforskning.

När det individuella valet infördes, vid mitten av 1990-talet, frågade rektorn mig om jag ville hålla i släktforskarurser. Varje kurs är på 50 poäng, som motsvarar 45 timmars undervisning och jag har tre-fyra kurser varje år. Varje kurs brukar ha 15-20 elever. Under de första kurserna fick eleverna, vid själva släktforskandet sitta på stadsbiblioteket. Mitt arbete har sedan dess underlättats. Idag har skolan fyra egna Minoxmaskiner, samt tillgång till Geline, Min Släkt och Sveriges befolkning 1970 samt Sveriges dödbok, vilket gör släktforskningen mycket roligare och mer lättframkomlig för eleverna.

Släktforskning och kvalitet

Guno Haskå

Frågor kring kvalitet inom släktforskningen har blivit alltmera aktuella under senare år. Detta beror dels på släktforskningens ökade popularitet, dels på de tekniska möjligheter som idag finns för att på ett enkelt sätt sprida såväl riktiga som felaktiga uppgifter. Innan släktforskningen blev en folkrörelse var de flesta av utövarna antingen personer med historiskt utbildning eller sådana som hade en direkt anknytning till en gård eller by vilket innebar att de redovisade resultaten oftast höll en god nivå. Trots detta producerades det givetvis ändå dålig släktforskning men det mesta av denna stannade i byrålådan. De felaktigheter som ändå publicerades i artiklar och böcker blev visserligen officiella men hade en begränsad spridning.

När jag våren 1999 fick Sveriges Släktforskarförbunds uppdrag att genomföra en utredning om "Kvalitet i släktforskningen" hade förbundets styrelse uppmärksammat problemen med den låga kvaliteten i en del av släktforsknarnas resultat. Utredningen bekräftade farhågorna men också att många släktforskare var bekymrade över utvecklingen.

När utredningen presenterades 2001 upplevde jag att de redan kritiska kunde konstatera att de fick vatten på sin kvarn medan övriga som tog del av utredningen menade "att så här illa kunde det väl ändå inte vara". Intresset från släktforskarvärlden var i början avvaktande men det har ökat påtagligt under det senaste året. Samtidigt är det givetvis så att de som verkligen behöver fundera över utredningens resultat och förslag aldrig själva kommer i direkt kontakt med den. Dessa personer måste vi i stället försöka nå genom gemensamma ansträngningar från föreningar, studieförbund, cirkelledare och läroboksförfattare.

För mig är två begrepp centrala inom släktforskningen, likaväl som för många andra mänskliga aktiviteter - Eftertanke och ordning. Om dessa sedan paras med en dos sunt förnuft och vissa kunskaper räcker det långt. I det följande vill jag ge synpunkter och exempel på hur detta kan tillämpas på utbildningen av släktforskare.

Släktforskningens faser

Jag vill dela in släktforskningen i följande fyra steg. Vid utbildningen av släktforskare måste man lägga vikt vid alla dessa för att resultatet skall kunna bli av hög kvalitet.

1 Samla informationen

Detta steg är givetvis nödvändig för all släktforskning, oavsett om man hämtar uppgifterna ur arkivens handlingar, tryckta forskningsresultat, muntliga uppgifter, från frågelådor på Internet eller på annat sätt. Att läsa och skriva av dessa uppgifter är normalt inte svårt. Även äldre, men tydlig text kan man lära sig läsa genom viss träning. Däremot kan givetvis dåliga original eller kopior vara svåra eller rentav omöjliga att tolka även för den vane släktforskaren.

2 Använda informationen

Sedan man samlat en rad uppgifter måste man bearbeta dessa innan de kan användas. Detta är ofta mycket svårare än att samla in dem! Även om ett ord är lättläst så är det därmed inte säkert att tolkningen av ordets betydelse är lika enkel. Man behöver ofta ta reda vad det betyder i det aktuella sammanhanget. Det går heller inte att lägga dagens värderingar på äldre förhållanden. Det är ju lätt att förstå att man inte kan jämföra dåtida kostnader med dagens inkomster. En storslagen middag, som med flera rätter och drycker kostade 4 kronor för 100 år sedan, kan varken anses vara dyr eller billig utan att man jämför med de samtida lönerna. Det finns många andra områden, tex. kring sociala förhållanden som det för en sentida släkting är betydligt svårare att sätta sig in i. Var en bortauktionering till lägstbjudande på sockenstämman av ett fattighjon alltid en dålig lösning? Givetvis kan förhållandena inte jämföras med dagens äldrevård, hur kritiserad den än må vara, men vilka var alternativen den gången? Och hur fick hjonet det i verkligheten?

Hur väl kan man lita på de uppgifter man samlat in? Är de säkra eller åtminstone rimliga? Resultat som visar personer som dör innan de föds, kvinnor som får barn med 4 månaders mellanrum eller tolvåriga pojkar som blir fäder behöver kontrolleras en gång till. Andra lika felaktiga uppgifter, men som inte är lika lätta att genomsöka, kräver större vaksamhet och mer kontrollarbete.

3 Organisera informationen

Man skall inte försumma att hålla ordning på papper, uppgifter och tankar. Anteckningar som en gång samlats in men där man senare varken hittar uppgiften eller en referens till källan är värdelösa. Det måste

alltid gå att hitta tillbaka till källan. Man kommer alltid någon gång att undra vad det egentligen stod i kyrkoboken och det är då såväl frustrerande som tidskrävande att behöva leta upp källan igen. Tänk också på att dokumentera hur du löst ett problem, t.ex. fadern till ett "oäkta" barn. Man glömmer fort hur man gjorde och vilka bedömningar som låg till grund för den dragna slutsatsen.

4 Publicera resultaten

De resultat man fått fram kan sammanställas i allt från en enkel familjetabell eller antavla till en stor släktbok eller gårdsgenealogi. Tyvärr ställer ibland den enskilde släktforskaren olika krav på tillförlitligheten i dessa former. Av någon anledning anses att "jag skall bara ha utredningen för mig och familjen" vara ett skäl för att uppgifterna inte behöver kontrolleras så noga. För mig förefaller det obegripligt att det kvittar om anfadern var Anders Persson på Lillgården eller hans namne på Storgården.

Släktforskare som publicerar sina resultat i tryckta artiklar eller böcker är normalt noggranna vid kontrollen av sina uppgifter. Detta gäller inte lika ofta för det som publiceras på Internet. Där förekommer ett överflöd av uppgifter som kanske var dåligt underbyggda redan från början men som för varje vända i cyberrymden anses öka i tillförlitlighet även om det i verkligheten är precis tvärtom.

Källor och källkritik

En central uppgift för de som i olika sammanhang utbildar släktforskare är att informera om olika källor och hur man bedömer deras tillförlitlighet. Det finns många, ibland även relativt vana, släktforskare som inte klart kan skilja på primära och sekundära källor. En husförhörslängd är inte en primär källa när det gäller uppgifter om födelser, vigslar och dödsfall. Sådana uppgifter hämtade från husförhörslängder måste kontrolleras i respektive kyrkobok. Däremot är husförhörslängdens uppgifter om datum för nattvardsgång och betyg vid husförhöret normalt en primär källa. Mera komplicerat blir det när det gäller t.ex. en födelselängd som sammanställts i efterhand genom inskrivning av uppgifter från lösa lappar. I sådana fall förekommer det inte alltför sällan att uppgifter har tappats bort eller sammanblandats.

Sanningshalten av muntliga källor bör man alltid var uppmärksam på. Uppgifter från en person som berättar om familjetraditioner om ärorika hjältedåd i krig, våldsamma olyckor och fina anor är uppgifter från en sekundär källa. Därmed inte sagt att berättelsen måste vara fel. I vilket fall som helst skall den

dokumenteras som en muntlig tradition i släkten. Dessutom är ju sagesmannen ifråga en primär källa för själva berättandet av historien även om den skulle vara helt osann.

Skillnaden mellan en handling i original och en kopia måste behandlas under en släktforskarkurs. SVAR:s mikrokort är i för sig kopior av primära källor men uppgifter från dessa kan ändå vara behäftade med rader av fel på grund av att korten ibland är svårsläsliga.

Genom den ökade användningen av datorer produceras det nu en strid ström av register över kyrkoböcker, speciella släkter eller yrken etc. Sådana register kan givetvis underlätta arbetet för släktforskaren men man måste alltid komma ihåg att de är sekunda källor och måste behandlas därefter. Innan man godtar uppgifterna skall man dels läsa igenom den kvalitetsbeskrivning som utgivaren av registret alltid bör bifoga, dels själv göra några stickprov. Visar det sig att databasens uppgifter är riktiga kan man använda den utan att kontrollera alla uppgifter även om man även i fortsättning bör vara uppmärksam. Observera att som källa skall i detta fall anges databasen och inte originalhandlingen om man inte själv har läst den. Det finns databaser som är mycket noga kontrollerade mot originalhandlingar men tyvärr saknar de flesta databaser uppgifter om och i så fall hur registret har kontrollerats. Dessutom har alltför många av de som registrerat källmaterialet varit ovana läsare av handskrivna text, vilket gör att man alltid måste vara kritiskt inställd till databasernas uppgifter.

Den kritiska synen på olika register gäller i än högre grad för uppgifter som hämtas från frågelådor och diskussionsklubbar på Internet. Givetvis finns det noggranna släktforskare som i sådana sammanhang publicerar resultat av hög klass men de flesta uppgifter skall betraktas som tips för en fortsatt forskning och inte som en dokumenterad sanning.

Några råd till kursledare

1 Släktforskning är inte det samma som att samla anor

Målet med släktforskningen skall inte vara att hitta maximalt antal anor och komma så långt tillbaka i tiden som möjligt. Kravet måste vara att de funna anorna verkligen är de riktiga. Kursledaren måste också försöka få sina elever att tycka att det i stället för att hitta ytterligare 10 nya anor kan vara betydligt mera intressant att hitta 10 nya uppgifter om personer man redan har. Uppgifter ur bouppteckningar, mantalslängder, rättegångsprotokoll, testamenten lagfarter etc. ger en insikt i förfädernas historia och levnadsvillkor som aldrig kan fås genom aldrig så im-

ponerande antavlor med bara namn och några få grunddata.

2 Motivera vikten av källhänvisningar

Många nybörjare anser att en hänvisning till den källa där man hämtat sina uppgifter är av underordnad betydelse; ”när jag nu skrivit av uppgifterna behöver jag ju inte veta källan längre”, ”tar för lång tid att skriva”, ”jag kommer ihåg det till jag kommer hem och antecknar det då”, ”jag skriver en notering här på första sidan och väntar med resten”. Allt detta är dåliga ursäkter för en absolut nödvändig rutinåtgärd som skall ses som lika viktig som att leta efter själva uppgiften. Om inte förr märker man det när man vill gå tillbaka och kontrollera en uppgift som man börjar tvivla på att man läst rätt. De extra sekunder det tar att göra ordentliga källhänvisningar uppväger många gånger den möda som behövs för att kanske långt senare hitta tillbaka till samma källa. En bra källhänvisning skall vara sådan att man normalt kan återfinna det man söker inom mindre än en minut när man har originalhandlingen eller kuvertet med mikrokort framför sig. För att detta skall fungera för mikrokort måste man skriva en hänvisning till såväl kortets nummer som vilken ruta det gäller.

3 Håll källkritiken aktuell

Vid utbildningen av släktforskare skall några avsnitt ägnas åt olika aspekter på källkritik. Dessutom skall läraren under kursens gång ständigt lägga källkritiska synpunkter på de områden som behandlas. Det finns flera exempel, förutom kvalitetsutredningen, på artiklar där läraren kan hämta idéer. Släktforskarförbundets ”Om bryggor och bojar” inleder en ny serie skrifter som jag hoppas kommer till stor användning. Dessutom bör läraren samla ett antal exempel på källkritiska frågeställningar enligt nedanstående förslag. Exempelen väljs så att de passar till kursdeltagarnas kunskaper och erfarenheter.

- Slarviga födelseböcker
- Husförhörslängder
- Filmkopior/originalhandlingar
- Muntliga traditioner
- Publicerade fel
- Orimliga uppgifter
- Obevisbara uppgifter

Framtiden

Man kan ge många olika förklaringar till varför intresset för släktforskning blivit så populärt under de sista decennierna: den rastlösa nutidsmänniskan som vill tillbaka till sina rötter, ett ökat intresse för lokal-

historia, meningsfull fritidssysselsättning eller som ett detektivarbete med en personlig anknytning. När dessutom dagens släktforskning i allt högre grad kan bedrivas utan att man behöver besöka landsarkiven kan man räkna med att intresset i framtiden inte kommer att minska. Samtidigt innebär detta att en nybörjare kan inleda sin släktforskning utan att ha fått någon som helst introduktion via en förening eller en kurs. Det måste vara den samlade släktforskarörelsens uppgift att nå dessa intressenter och via kurser, läroböcker och föreningsaktiviteter få dem att överge det rena samlandet av anor. I stället skall släktforskningen ses som ett sätt att beskriva hur förfäderna levde och verkade under olika tider och förhållanden. På så sätt kan en väl genomförd släktforskning bidra till en ökad förståelse såväl av vår historiska bakgrund som på dagens situation. Detta kräver givetvis att de som skall förmedla sådana kunskaper själva har dem. Kursledare och andra nyckelpersoner bör således ständigt förkovra sig inte bara i släktforskningens tekniska färdigheter utan också i historiskt, framför allt källkritiskt, synsätt. På så sätt kan släktforskningen, även om den bedrivs av amatörer, få den plats i lokal- och personhistorien den förtjänar.

Litteratur:

Haskå, Guno, Otfors, Annika och Persson, Bodil: Kvalitet inom släktforskningen. Sveriges Släktforskarförbund 2001. (I denna finns en omfattande litteraturlista.)

Skogsjö, Håkan: Om bryggor och bojar eller Konsten att släktforska utan att det blir fel. Kvalitet i Släktforskningen, nr 1. Sveriges Släktforskarförbund.

Om bryggor och bojar

eller

Konsten att släktforska
utan att det blir fel

Den första kvalitetsbroschyren har kommit. Dela ut den i dina cirklar! Den är författad av Håkan Skogsjö och kan av alla cirkelledare fritt beställas från kansliet. Adresser hittar du på omslaget.

Program

cirkelledarutbildning i släktforskning

Växjö 13-14 mars 2004

Lördag den 13 mars

- 09.00**   **Inledning**
- Udda källor**
                          Ulf Berggren
- Vad och hur hittar man i domböcker**
                          Ragnar Fornö
- 12.00-13.00**   **Lunch**
- 13.00**   **Emigrantforskning**
                          Ted Rosvall och Anna-Lena Hultman
- Källkritik. Vad är sant vad är falskt?**
                          Kalle Bäck
- 16.15-17.00**   Guidad visning av Utvandrarnas Hus
- 17.00-22.00**   Tid för egen forskning
- 19.00**   Kvällsbuffé

Söndag den 14 mars

- 09.00**   **Cirkelledaren**
                          Kjell Lindblom
- Kvalitet i släktforskning**
                          Eva Dahlberg
- Kyrkoböcker på nätet**
                          Peter Wallenskog
- 12.00-13.00**   **Lunch**
- 13.00**   **3:e generationens släktforskning, släktforskarens vertygslåda**
                          Sten-Sture Tersmeden
- Kartor i släktforskning**
                          Karl-Ingvar Ångström
- Digitalt, om kameror, skanning och presentation i bildspel**
                          Jan Nilsson
- 16.00**   **Avslutning**

Boendet i Växjö

Jag har reseverat ett antal bäddar i dubbelrum på vandrarhemmet Everdal som ligger en knapp mil från Emigrantinstitutet. Meddela på anmälningsblanketten om du har tillgång till bil och hur många passagerare du kan ta med dig in på lördag och söndag morgon.

Kvällsbuffé

På lördag kväll dukar vi upp en kall buffé på institutet. I priset på 90:- ingår måltidsdryck.
Vin och öl kommer att säljas till självkostnadspris.
Missa inte detta tillfälle att träffas och underhållning har utlovats från vanligtvis säker källa.

Forskarsalen på Emigrantinstitutet

har öppet för dig som kursdeltagare på
lördag den 13 mars
och söndag den 14 mars
mellan klockan 17.00 och 22.00.
Det finns 18 forskarplatser,
6 datorer med Internetuppkoppling och
Genlineabonnemang finns på 2 av dessa.

Forskarplatserna måste bokas på telefon 0470-201 20
Priset är 100:- per person och tillfälle.
Först till kvarn...

Släktforska vidare

Per Clemensson och Kjell Anderssons senaste bok *Släktforska vidare* beskriver många källor utöver de huvudkällor släktforskaren använder sig av.

Det första kapitlet handlar om Skeden i livet från dess början till dess slut. Kapitlet ger många uppslag på var sådana uppgifter finns.

Sedan följer ett 10-tal kapitel om olika samhällsgrupper som adel, präster, borgare och bönder, bergs- och ämbetsmän, soldater och sjömän. Bokens sista kapitel handlar om minoriteter och andra etniska grupper.

Layouten är ny med utfallande bilder och textblock.

En bok som räcker till flera fortsättningskurser. Den lämpar sig också utmärkt för självstudier och givetvis som uppslagsbok. Varje kapitel avslutas med litteraturhänvisning och sist i boken finns ett mycket bra sökregister.

Det är bara att släktforska vidare.

Skånerapport

Nu har vi haft träff med de skånska cirkelledarna igen. Närmare bestämt den 15 november. Denna gång hade vi soldatforskning på programmet efter önskemål från förra årets deltagare. Vi höll till i Landsarkivets nya lokaler på Arkivcentrum Syd i Lund. Berit Aronsson inledde med en rapport från cirkelledarkonferensen i Ronneby.

Magnus Lindskog, Malmö och ordförande i Österlens släkt- och folklivsforskarförening, fortsatte sedan med att redogöra för de krig skåningarna har deltagit i sedan Skåne blev svenskt. Detta som utgångspunkt och förklaring till upprättande av de olika regementena som funnits. Skåne har varit uppdelat geografiskt på olika sätt under århundradena vad gäller ryttare och dragoner. Det gäller att veta hur, så man hamnar rätt i mönsterrullorna när man letar efter sina ryttare, dragoner och soldater. Magnus gav också tips om en del litteratur, som kan vara till hjälp i letandet.

Niklas Hertzman, Malmö, visade prov på hur man med hjälp av ett multimedieprogram kunde presentera sin släktforskning. I detta fall rörde det sig om skånska trumpetare, en nog så viktig befattning inom gamla tiders försvarsorganisation.

Guno Haskå berättade om Skånes knektregister och hur detta kan vara till hjälp för forskaren. Det var 26 cirkelledare, jourhavande släktforskare och representanter från SGF:s styrelse som kunde vända hemåt i kvällningen efter en lörorik och trevlig kursdag.

Berit Aronsson

Skolpaketet

Med anledning av resonemanget på ordförandekonferensen fick vi, Björn Fredriksson och förbundssekreteraren Gunvor Hjærtström, på senaste styrelsemötet i uppdrag att utreda och ta fram ett modernt utbildningspaket för att användas i skolan och för släktforskarintresserade ungdomar.

Vi vet att det finns böcker och häften utgivna i släktforskning för barn och ungdom, men av någon anledning (ekonomi) används dessa ytterst sparsamt i skolorna.

Vi tror att det i föreningarna, runt om i landet, finns mer eller mindre utvecklade utbildningspaket som cirkelledare och lärare använder i sin undervisning i släktforskning.

För att inte uppfinna hjulet en gång till, vänder vi oss till er ute i landet, att tillsammans skapa ett modernt skol- och ungdomspaket.

Det är inte meningen att stjäla det ni har, men däremot att med förbundets resurser marknadsföra det ni redan åstadkommit.

Om ni vill sända in kopior, till förbundskansliet, på era utbildningspaket så att vi får registrera dessa, samt ta en dialog med de föreningar som levererat in.

Det finns för närvarande ingen avsikt att skapa en ungdomsorganisation, men däremot att ge lärare och cirkelledare verktyg till undervisning i släktforskning, enligt principen blod är tjockare än vatten och egna rötter är trygghet.

Björn Fredriksson, styrelseledamot

Gunvor Hjærtström, förbundssekreterare

"Kurs" ger nya medlemmar på köpet

Tre terminer har vi hyrt RA:s depå i Arninge varannan onsdag efter ordinarie stängning, 16.00-19.30. De har mikrokort för hela landet.

Forskarna betalar 40:-/kväll. De ska vara medlemmar i föreningen (men visst ser jag mellan fingrarna med det ibland). Vi har även fått nya medlemmar tack vare dessa kvällar.

Det blir också ett litet överskott till föreningen.

Bra uppslutning, många stamkunder och bra för dom som arbetar och inte kan forska på dagtid.

Det finns många som tar en halv dag ledigt och åker ut till lunch. En del pensionärer sitter hela dagen.

Vi är c:a sex personer från SSGF:s styrelse som tjänstgör dessa kvällar. Vi hjälper till med forskningsproblem samt läsning av svåra saker.

Det behöver inte vara dödyst i lokalen, vi får prata

med varandra och vi har jätteroligt dessa kvällar. Det blir många glada skratt.

Vi hjälper även nya igång med sin forskning men ser helst att dom har gått en cirkel så att dom har fått lite hum om vad det handlar om. Har dom inte gått cirkel så rekommenderar vi dom att göra det och vi vet att en del har anmält sig.

Mest nya var ett par som inte ens hade papper och penna med sig!

Forskarkvällarna är mycket uppskattade och jag får ofta mail som bevisar deras uppskattning.

Jag tycker det är fantastiskt roligt och ångrar inte en sekund att jag åtagit mig det här. Samtidigt lär ju också jag mig en massa saker. Jag blir jättestolt varje gång jag lyckas hjälpa någon att lösa ett problem.

Isa Kilsbo, StorStockholms Genealogiska Förening

God Jul och Gott Nytt År

Gunvor